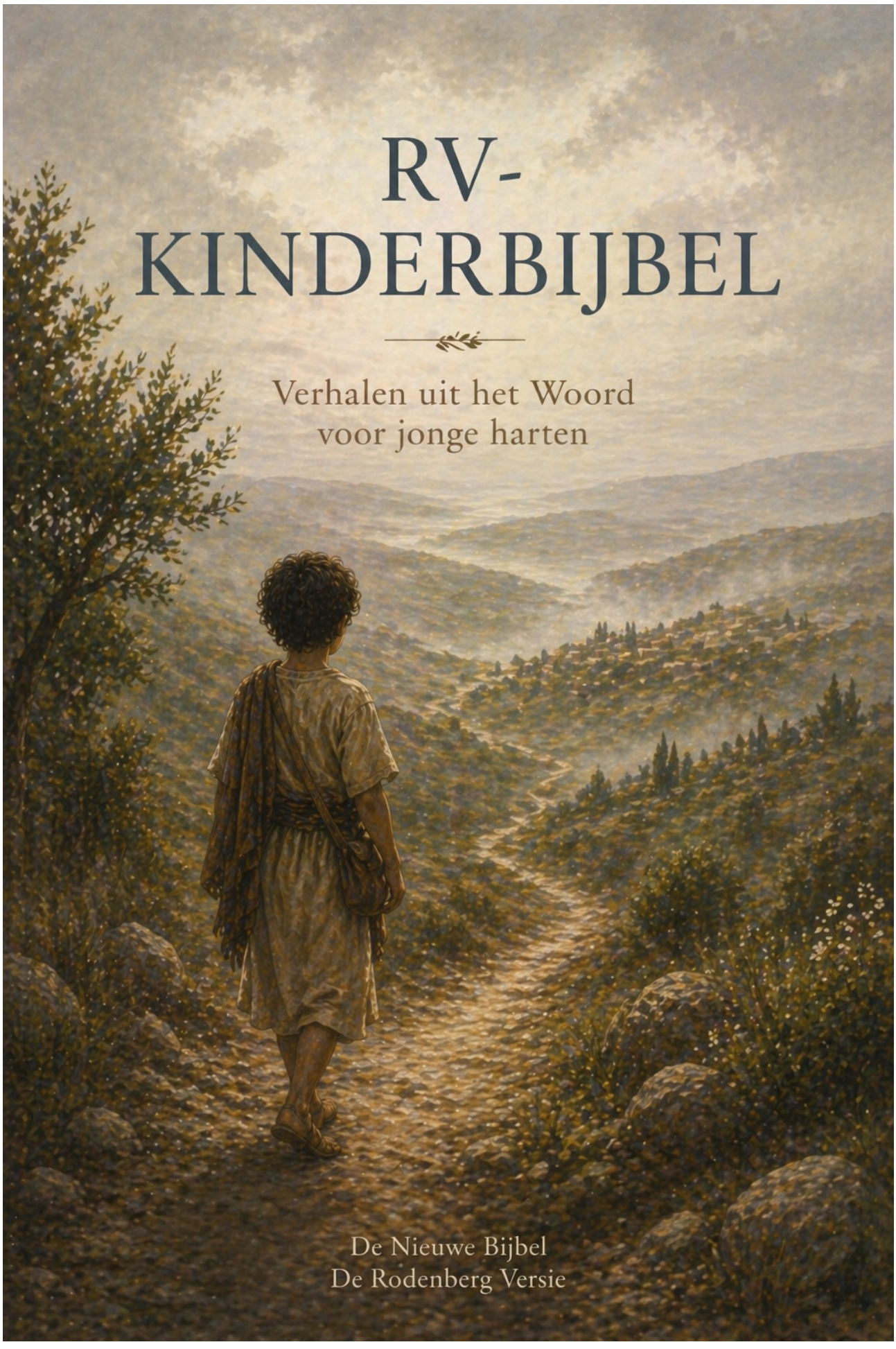
RV-
KINDERBIJBEL
Verhalen uit het Woord
voor jonge harten
De Nieuwe Bijbel
De Rodenberg Versie

RV-KINDERBIJBEL (Blad)
1970-2026

nr. 7
30 april 2026

Uitgave : schoolsupermarkt

Voor de afbeeldingen is gebruik gemaakt
van het Woordweefgetouw

Behemma 1

We lezen in Behemma 1, in de psalm van de vierde bloem :

22. Bloem van Maria, vlieg weer, open je baarmoeder en laat me je kinderen zien.
23. Je melk was zachter dan de zachtste honing en zoeter dan het zoetste fruit.
24. Je bracht me het zwaard van Adam, om de poorten van Eden weer te openen.
25. Vlieg, mijn regenboog, de hemel zal voor je opengaan.

26. Bloem van Eva, moeder van duizend moeders, breng me naar je huis en begrip, breng me naar de bloem der bloemen, want je sleutels reiken tot in de laatste hemelen.
27. Open de rivieren met je bloem, de bloem van geboorte.
28. Breng me naar de laatste oceaan die de laatste traan wegspoelt.

Beste jongens en meisjes,

We lezen in het Eeuwig Evangelie dat Maria de tweede Eva is, zoals Yeshua de tweede Adam was. Nu, het geheimenis ligt in de donkere Eva verborgen, want zij staat voor de zonde-overtuiging en de zonde-kennis. Eerst moeten wij het probleem kennen, hoe diep de zonde is gegaan, en hoe diep de mens van God is afgedwaald. Dat is de hogere kennis van Eva, van de tweede Eva. In deze psalm van de RV-Bijbel, van het eerste boek, Behemma, oftewel de Genesis van de nieuwe bijbel, wordt er aandacht geschonken aan dat geheimenis.

Opdracht : Leer de psalm uit je hoofd, en geef het door aan een andere persoon en help die ook de psalm te leren.

Eva, oftewel de hogere Eva, de tweede Eva, heeft sleutels tot de laatste hemelen. Wat betekent dit ? Ken je het spreekwoord : de laatsten zullen de eersten zijn ? Het zijn de hemelen, en het is de kennis, die door de zonde van de mens ver weg zijn gedrukt. Ze zijn verlaten, verworpen, vergeten, maar Eva gaat daar weer naar terug, de tweede Eva, Maria, net zoals haar zoon Yeshua, de tweede Adam, want die ging ook altijd op zoek naar het verloren schaap. Dat heeft een hele diepe betekenis. Wij moeten de minsten zijn, niet altijd haantje de voorste willen zijn. Wij moeten nederig zijn, en elkaar de helpende hand bieden. Wij moeten opkomen voor de mensen en de dieren die het minder hebben. We moeten niet de meerderheid in het kwaad volgen. In de psalm moeten we gaan tot de bloem van Eva die tot het huis van Eva leidt. Die bloem zal tot de rivieren leiden tn tot geboorte. Dat is een geboorte in nederigheid en armenhulp, een geboorte in het zijn van de minste, niet haantje de voorste, niet grijp maar raak. Dan kom je op een heel ander pad, namelijk het smalle pad, wat ook een lang pad is. Dan ben je een pelgrim. Dan zul je gaan tot de laatste oceaan die de laatste traan wegspoelt. Het is een hele lange tocht, waarin de mens veel moet leren. De mens is door de zonde een heleboel dingen vergeten. Maar wij moeten teruggaan naar moeder Eva, die de moeder der levenden genoemd wordt, de tweede Eva, die het geheim laat zien van het smalle pad, waarop Yeshua, haar zoon, ook was, als een voorbeeld. Dat is de tweede Adam, als een beeld van het overwinnen over de zonde. Eerst moet je dan de zonde onder ogen komen en de grootte inzien van de zonde, en dan is het zaad van de vrouw de overwinning, oftewel van de moeder van duizend moeders die geboorte geeft, waar de tweede Eva voor staat.

Als kind moet je terugkeren tot je hemelse moeder. In haar ligt het geheimenis van de wedergeboorte. Dat is wat de bloem van Eva is, die allerliefste bloem van Eva. Zij is lief in de zin dat zij ons onderwijst en ons kastijdt en beschermt waar nodig. Zij waakt daadwerkelijk over onze zielen. Zij zal ons ook alle andere kinderen laten zien, hen die verborgen zijn in haar bloem. Dat zijn kinderen van allerlei taal en afkomst, want de bloemblaadjes laten de variëteit zien. Iedereen is uniek in het geheimenis en heeft een eigen plaats en taak.

In het eeuwig evangelie is Eva ook een beeld van het heilige geestelijke wat we moeten ontvangen. Denk aan de pinksterdag. Het is het terugontvangen van de geestelijke moeder.

Werktuigen

En Samuel kwam in het beloofde land.
Het was een soort school.
Er waren sieraden van de hemelse kennis die je dingen lieten zien van andere kanten.
Samuel was er verwonderd over.
Hij wilde ook wel zo’n sieraad.

Het sieraad liet hem zien hoe de schepping ontstond.
Het was een droom. Hij zag de watervalletjes.

Het was van binnen, maar de mensen gingen steeds meer aan de buitenkant leven.

Daarom moeten de hemelse visnetten weer terugkomen, om de mensen op te vissen waar ze afgedwaald zijn.

Samuel zag een heleboel mensen die water naar de zee droegen, en het in de zee goten.

Samuel vroeg zich af waarom ze dat deden. Het waren mensen die niet wilden studeren. Ze bleven slechts aan de rand van het beloofde land. Samuel moest dieper het beloofde land ingaan.

Het waren slechts landstroken. Er waren zeeën tussen, en de zeeën namen Samuel mee, niet naar buiten maar naar binnen. Het was als een reusachtige baarmoeder. Samuel was nog maar aan de rand van het beloofde land. Samuel moest nog veel meer leren. De golven trokken hem zowel dieper als hoger, en zo kwam hij tot het binnenste van het beloofde land. Hij werd naar binnen gezogen.